

Redactare: Mihaela Pogonici

Corecțură: Rodica Crețu

Tehnoredactare și DTP copertă: Mihail Vlad

Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

FINE, ANNE

Răzbunarea pisicii asasine / Anne Fine ; il. de Steve Cox ; trad. din lb. engleză de Adina Maiorescu. - Pitești : Paralela 45, 2019
ISBN 978-973-47-2901-2

I. Cox, Steve (il.)

II. Maiorescu, Adina (trad.)
821.111*The Killer Cat Strikes Back*
Anne Fine

Text copyright © Anne Fine, 2006

Illustrations copyright © Steve Cox, 2006

All rights reserved

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparalela45.ro**ANNE FINE****Răzbunarea
Pisicii asasine**

Illustrații de Steve Cox

Traducere din limba engleză de

Adina Maiorescu

Editura Paralela 45

Alte cărți de Anne Fine
apărute la Editura Paralela 45:

Rochița lui Bill

Jurnalul unei pisicii asasine

Întoarcerea pisicii asasine

Aniversarea pisicii asasine

Crăciunul pisicii asasine

Pisica asasină pleacă de acasă

Pisica asasină se îndrăgostește

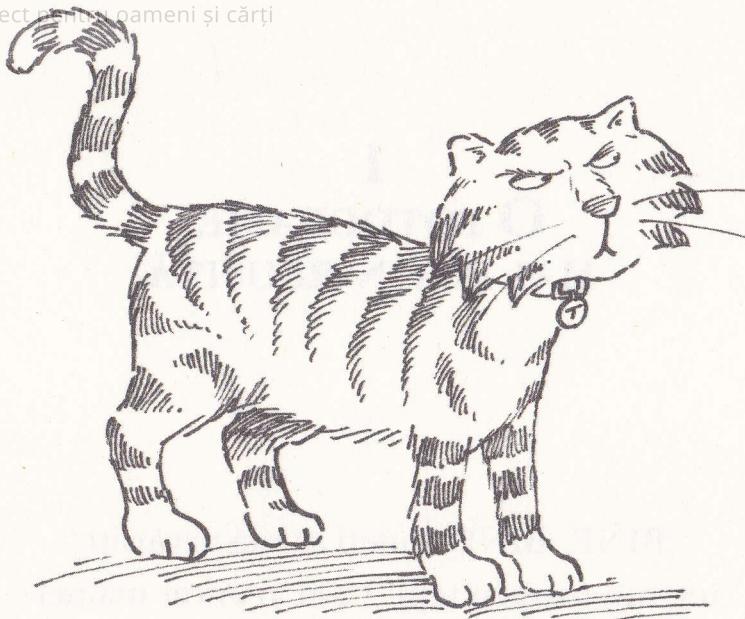
CUPRINS

1. O fotografie mai puțin reușită	7
2. Hopa!	16
3. Doar un ghiont	24
4. O explozie de frumusețe	32
5. Un mic sfat	41
6. Ultima Domnișorică Oală Hidoasă	49
7. De-a șoarecele și pisica	61
8. Înainte de ora șase seara	70
9. Fugi, tati, fugi!	82
10. O victorie morală și un bun rezultat	89

1 **O FOTOGRAFIE MAI PUȚIN REUȘITĂ**

BINE, BINE! Puteți să mă azvârliți într-un tufiș cu țepi! I-am aruncat mamei lui Ellie o privire răutăcioasă. Și ce? E vina ei, îmi acaparase locul de pe canapea. Știți voi – locul acela însorit de pe perna moale, unde îmi place să stau și să mă uit pe fereastră. Locul de unde îmi zboară privirea la păsările mici cu aromă de plăcintă, care cad întruna din cuiburi în timp ce învață să zboare.

Mmmm...

Așa că i-am aruncat acea privire. Ei bine, și-a *meritat*-o! Am încercat doar să o fac să-și schimbe puțin poziția, ca să pot trage un pui de somn. Noi, pisicile, avem nevoie de somnul de după-amiază. Dacă nu-mi fac somnul de după-amiază, devin destul de irascibil.

Am rămas pe loc și am fixat-o cu privirea. **NIMIC MAI MULT.**

Da, bine, privirea mea arunca scânteii. Dar ea nici măcar n-a observat. Era prea ocupată să răsfoiască noua broșură a Școlii Populare de Arte.

— Ce curs aş putea să urmez? o tot întreba pe Ellie. Ce mi se potrivește mai

Yoga?

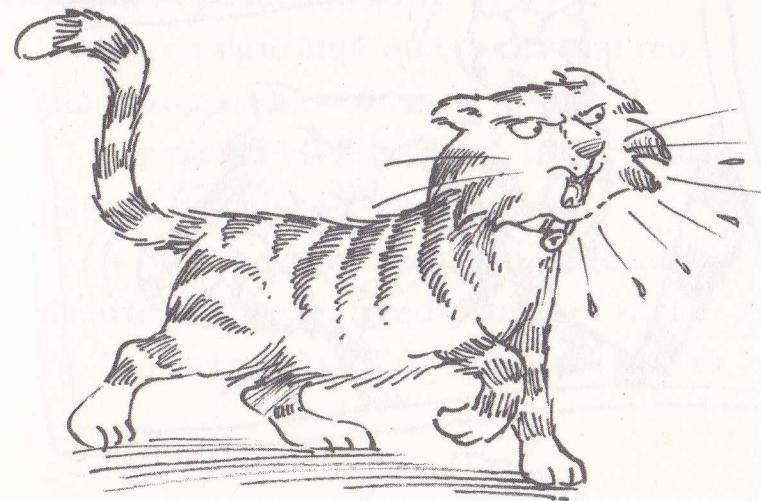
— Au și cursuri de reparat mașini vechi? a întrebat tatăl lui Ellie. La un astfel de curs ar trebui să te înscrii.

Are dreptate, mașina lor este penibilă. O rușine. Un morman de piese ce zdrăngăne pe drum, asemenea unui uriaș care cântă la două maracas enorme în timp ce scuipă fum. Dar ei nu-și vor permite în veci să-și cumpere una nouă.

Cred că cel mai potrivit curs pentru mama lui Ellie ar fi „Cum să construiește o mașină nouă din nimic“. Dar mă îndoiesc că există un asemenea curs.

Am accentuat puțin scânteile din privirea mea. Desigur, nu din răutate, mă înțelegeți, nu? Ci doar ca să priceapă că nu eram acolo ca să-i admir frumusețea. Pe mine chiar mă dureau picioarele!

Și-a ridicat privirea și m-a văzut.

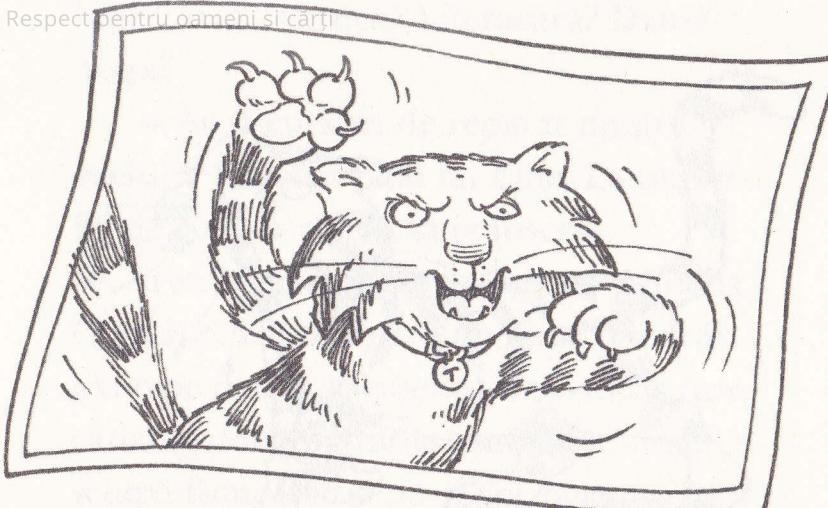

— O, Tuffy! Câtă drăgălașenie se citește pe mutrișoara ta ursuză!

Sunt și eu la fel ca voi, nu-mi place să fiu tachinat. Așa că i-am aruncat o privire și mai feroce.

Of, bine. Dacă insistați să aflați tot, vă voi spune. Am și scuipat-o puțin.

Apoi mi-am scos ghearele.

Și ghici ce? Deodată și-a strecurat mâna în geantă, a smuls aparatul foto și a făcut o poză.

Trebuie să recunosc că nu era ziua mea cea mai bună – aveam o mutră cam arțagoasă. Iar dinții mei erau prea la vedere. Probabil că și ghearele mele păreau cam mari și ascuțite. Și arcuite, ca și când eram pe punctul de a ataca, gata să mă înfig în piciorul cuiva care nu se dă

la o parte de pe canapea, ca să poată sta și altcineva pe locul însorit.

Nu, cu siguranță nu era cea mai reușită poză a mea.

Dar mama lui Ellie părea să fie de altă părere. Ba chiar i-a venit o idee.

— Știu! a exclamat ea. Voi alege cursul de arte plastice. Se predau pictură și olărit. Dar primul lucru pe care îl voi face va

fi portretul lui Tuffy, unul care să semene cu fotografia. E adorabil, nu-i aşa?

O, da! Foarte adorabil, într-adevăr.
Adorabil ca *noaptea*.